

σκοπούς μου. Ὁ «Λευκός Σταυρός» τὸν ὅποιον βλέπω νὰ φωτίζει καὶ νὰ παρηγορῇ τὰ ὀρφανεμένα παιδιά, μῦχει πάρη τὴ ψυχὴ καὶ τὴ καρδιά καὶ δὲν ἔμπορῶ τώρα παρὰ νὰ σοῦ σφίξω τὸ ἥρωϊκὸ χέρι τοῦ τραβάει τὸ κονδύλι τὸ ἀπαλό.... νὰ γράψῃ τὴ «Νέα μας Ποικίλη Στοά».

Σὲ φιλῶ Γιάννη μου

Νοέμβριος 1913

Σπῦρος Μασούκας

***

Ἐραία Πατρίδα, ἀπὸ τὸν καπνὸ
Πάλε θὰ λάμψῃς δοξασιμένη,
Σὰν ἀστραπὴ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
Τὸ φῶς τοῦ ὄπλου σου θὰ βγαίνει.

*

Καὶ θὰ τραντάξῃ τὰ βουνά,
Τοὺς κάμπους, ἢ βασιεῖά βοῆ σου,
Καὶ τροίμους μόνο θὰ γεννᾷ
Ἡ Δύναμί Σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΣΟΥΚΑΣ

ΕΤΟΝ ΝΑΥΑΡΧΟ ΜΑΣ *—*—*—*—*

——*—*— ΤΩΝ ΥΔΡΑΙΩ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

☪ ☪ ☪ ☪

Τ © «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ»,
Τὸ «Ὁ Θεὸς μαζί μας»,
Τὸ «Ὁ Σταυρὸς θὰ νικήσῃ»,
Τὸ «Τῶπε ὁ Θεός»,
Ἦταν τὰ λόγια σου, Ναύαρχε!
Καὶ μόλις ἔφυγα ἀπὸ τὸ ἐκκλησίαι τὸ Ὑδραῖο, καὶ ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ παιδάκια σου, πῆρα τὸ δρόμο πρὸς τὰ πέσσαρα ἄκρα τοῦ ὄριζόντος καὶ ἐβόησα:

— «Ὁ Χριστὸς Νικᾷ».

Νικᾷ ἡ θεοσέβεια τοῦ Ναύαρχου μας. «Ζήτω ὁ Ναύαρχος!», ἀπήντησαν τὰ βουνά καὶ τὰ λαγκάδια, καὶ τὰ ἀκρογᾶλια, τὰ ἐλεύθερα πλέον.

«Ζήτω ὁ Ναύαρχος»

Ἀπήντησαν τὰ κύματα τὰ τρανὰ τοῦ Ἀρχιπελάγους.

Καὶ τώρα γυρίζει ὁ ἥλιος ὁ εὐλογημένος σὲ κάθε γῶρα, σὲ κάθε χωριὸ Ἑλληνικὸ καὶ λέγει: «Ὁ Σταυρὸς νικᾷ».

Ναύτες καὶ στρατιῶτες! Καὶ Πατέρες ἀξιωματικοὶ τῶν παιδιῶν μας.

Προσκυνήσατε τὸν Θεόν.

Προσευχηθήτε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ.

Ἀγκλωθῆρατε τὸν Ναύαρχον. Γεῖα νὰ σᾶς βοηθήσῃ ὁ Θεὸς καὶ νὰ χαρῇ ἡ

Πατρίδα.

Ναύαρχέ μου,

Ἄπ' τὸν ἀφρὸ τῆς θάλασσας
 Καὶ τῆς ξηρᾶς τ' ἀγέρι,
 Ἐβγῆκε μιὰ τρανή φωνή
 Στὰ σκλαβωμένα μέρη,
 Καὶ τραγουδεῖ τῇ λευτεριά
 Καὶ τοῦ Σταυροῦ τῇ χάρι,
 Καὶ λέει : πῶς ἡ Ἑλλάδα μας
Τὴν Πόλι θὰ τὴν πάρῃ.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

ΣΤΟ ΜΟΝΑΚΡΙΒΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ
 ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ
 ΕΛΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΟΜΟΝΗ
 * * *

Ὅπως στὴ γῆ τὸ διαλεκτὸ
 Φυτρώνει τὸ λουλοῦδι
 Καὶ τάρωμά του τὸ γλυκὸ
 Χύνει στὴν πλάσι γύρω.
 *
 Ἔτσι καὶ σὺ γεννήθηκες
 Ἀφρόπλαστ' ἀγγελουδί
 Καὶ τῆς γλυκειᾶς σου εὐμορφιάς
 Σκορπίζεις τὰ γνὸ μῦρο.
 *

Καὶ εἶσαι σ' ὅλους μας ἐσὺ
 Τ' ὀλόκρυφο καμάρι
 Τ' ἀληθινὸ στολίδι μας
 Ἡ ἀκριβὴ χαρὰ μας.
 (1913)

Κι' ἐνῶ σοῦ καμαρώνωμε
 Τὴν εὐμορφιὰ καὶ χάρι
 Χρυσὰ στὸν Πλάστη μας πετοῦν
 Ἐλπίδες κι' ὄνειρά μας.
 ΕΡΡΙΕΤΤΗ ΝΙΚΑ

